

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

9 december 2003

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, HUISVESTING EN STEDELIJK BELEID

Vraag om uitleg van mevrouw Veerle Heeren tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de tuchtprocedure voor personeel in dienst van de gemeente

Vraag om uitleg van mevrouw Veerle Heeren tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over de wachtlijsten in de sociale koopsector

Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid

Dinsdag 9 december 2003

VOORZITTER : De heer Jan Penris

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.57 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Veerle Heeren tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de tuchtprocedure voor personeel in dienst van de gemeente

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Heeren tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de tuchtprocedure voor personeel in dienst van de gemeente.

Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren : Mijnheer de voorzitter, onlangs is in mijn eigen gemeente een tuchtprocedure behandeld. Als gemeenteraadslid heb ik het geluk gehad deze leerrijke ervaring zelf te kunnen bijwonen. Dit gebeuren heeft evenwel ook een wrang gevoel nagelaten.

Het is niet mijn bedoeling hier over de zaak zelf te debatteren. Ik wil me enkel informeren over het verloop van deze tuchtprocedures. Dit is een zeer beklijvende ervaring geweest omdat 27 van de 33 gemeenteraadsliden in mijn gemeente gedurende drie avonden van acht uur 's avonds tot drie uur 's morgens hebben vergaderd. De beklagde heeft zich namelijk niet enkel door haar raadsman laten bijstaan. Ze heeft tevens een aantal getuigen opgeroepen.

Dit is de eerste keer dat ik een dergelijke zaak persoonlijk heb bijgewoond. De gemeenteraad neemt eigenlijk de functie van rechter waar. Elk gemeenteraadslid wordt verondersteld in eer en geweten te stemmen. Aangezien ik zelf juridisch geschoold

ben, heb ik wel enig zicht op de verantwoordelijkheid die hiermee gepaard gaat. Het hele gebeuren heeft bij mij echter toch een paar vragen opgeroepen.

Tijdens de talrijke schorsingen hebben de raadslieden van de gemeente en van de beklagde met alle aanwezige gemeenteraadsliden en getuigen kunnen praten. Drie avonden na elkaar hebben we gedurende acht uur samen rond de tafel gezeten. Sommige gedeeltes van deze zittingen waren openbaar. Andere gedeeltes vonden achter gesloten deuren plaats. Dit alles heeft een blijvende indruk nagelaten.

Wie de gemeentewet er eens op naleest, zal merken dat het hier een bijzonder omslachtige procedure betreft. Aangezien tijdens de bespreking van de beleidsbrief 2004 is gebleken dat het nieuw gemeentedecreet er tijdens deze legislatuur niet meer zal komen, ben ik van mening dat we de problematiek van de gemeentelijke tuchtprocedures hier toch eens moeten bespreken.

Ik vraag me af of de gemeenteraad de best geplaatste instantie is om deze procedures te behandelen. Wettelijk gezien, moeten tuchtsancties worden opgelegd door de overheid die voor de benoeming instaat. In dit geval is dit duidelijk de gemeenteraad. De gemeenteraadsliden dragen hierbij evenwel een enorme verantwoordelijkheid.

In dit concrete geval ging het om een ontslag van ambtswege. De gemeenteraadsliden moesten oordelen of ze over alle elementen beschikten en vervolgens een beslissing nemen.

Bovendien was met betrekking tot dezelfde feiten een strafrechtelijk onderzoek opgestart. Mij leek het logisch het resultaat van dit onderzoek af te wachten alvorens een gemeentelijke tuchtprocedure aan te vatten. De gemeenteraad heeft besloten hier niet op te wachten. Dit betekent dat we bin-

Heeren

nen afzienbare tijd met het resultaat van het strafrechtelijk onderzoek zullen worden geconfronteerd.

Ik ben blij dat de hele zaak eerst nog een paar weken kan bezinken. We weten namelijk niet wat de strafrechter zal beslissen. Wat hij ook beslist, het is steeds mogelijk dat we de verkeerde tuchtsanctie hebben opgelegd. Het mes snijdt langs beide kanten. Aangezien het mij logischer lijkt in dergelijke omstandigheden steeds de door de strafrechter opgelegde strafmaat af te wachten, zou ik graag de mening van de minister eens horen. Ik vraag me bovendien af of dergelijke zaken in Vlaanderen vaak voorkomen.

In dit concrete geval hebben 27 mensen hieraan drie avonden besteed. De overige gemeenteraadsleden hebben de zittingen niet bijgewoond. Wie de eerste vergadering had gemist, kon achteraf namelijk niet meer aansluiten. Ik weet niet of die vergadering van 27 mensen de beste instantie is om dergelijke beslissingen te nemen. Is het niet mogelijk om in dit verband een soort geschillenraad in het leven te roepen die naar rato van het aantal verkozenen in een gemeenteraad is samengesteld?

Mijnheer de minister, ik weet dat het college van burgemeester en schepenen u schriftelijk heeft gevraagd of de huidige procedure kan worden gewijzigd. Op dat ogenblik was deze vraag om uitleg evenwel reeds ingediend.

Ik kan me niet inbeelden dat veel gemeenten al met dergelijke vergaderingen tot s'ochtends vroeg zijn geconfronteerd. Ik ben benieuwd of er veel soortgelijke voorbeelden zijn.

Mijnheer de minister, bent u van mening dat beter het strafrechtelijk onderzoek kan worden afgewacht vooraleer over te gaan tot een tuchtprocedure? Wat is de motivatie voor de stelling dat de benoemende overheid ook de tuchtverheid moet zijn? Er zijn gedurende vele maanden besprekingen geweest ter voorbereiding van het ontwerp van gemeentedecreet. Daarbij zal ook wel de vraag gesteld zijn of dit systeem al dan niet moet worden gereorganiseerd. Wat zijn uw inzichten daaromtrent? Wat denkt u van een soort geschillencommissie of -raad, die een weerspiegeling van de gemeenteraad zou kunnen zijn?

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb zo mijn bedenkingen bij deze vraag. Mevrouw Heeren, u hebt wellicht een extra inspanning gedaan om niet in detail te treden over de zaak die tot uw vraag aanleiding heeft gegeven. Het zou immers verkeerd zijn dat toch te doen. Toch heb ik de indruk dat u vragen stelt waarop de minister niet kan antwoorden. Zulke kwesties moeten geval per geval worden beoordeeld. Bovendien zou het weleens kunnen dat de minister zich vroeg of laat in beroep moet uitspreken over een bepaald geval, eventueel zelfs over dit specifieke geval. Hij zou dan geconfronteerd kunnen worden met de visie die hij vandaag in zijn antwoord op uw vraag formuleert. Dat lijkt me geen gelukkige situatie.

Mevrouw Veerle Heeren : Het gaat me om een inzicht in tuchtstraffen in het algemeen. Dat ik ben uitgegaan van een casus doet daar niets aan af. Ik stel mijn vraag zonder ten gronde op deze zaak zelf te willen ingaan.

De voorzitter : Mevrouw De Maght heeft het woord.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, er bestaat een tuchtregeling en elke gemeente moet daar vroeg of laat een beroep op doen. Mevrouw Heeren, u stelt voor, als algemene lijn, eerst het gerechtelijk onderzoek af te wachten en dan pas administratief op te treden. In bepaalde zaken kan dat echter niet, want het zou erge gevolgen kunnen hebben.

In de wetgeving op de tucht staan alle mogelijke maatregelen en werkwijzen beschreven, van preventieve schorsing tot schorsing voor een aantal maanden. Als het meer is dan een bepaald aantal maanden, dan moet de gemeenteraad beslissen.

Het is logisch dat de overheid die een benoeming heeft gedaan, en daarvoor alle vereiste kwaliteiten van een persoon heeft nagegaan, ook als het mis loopt als eerste de verantwoordelijkheid draagt. In de wetgeving is voorzien in een ruim gamma aan mogelijkheden, zoals schorsing of schorsing met inhouding van wedde. Het is een uitgebreide wettelijke regeling, maar ze kan in een gemeenteraad ook democratisch uitgeput worden.

Alles is beschreven, en het college moet zijn verantwoordelijkheid nemen. Het moet oordelen op basis van de feiten. Gisteren hebben wij in het college nog een preventieve schorsingsprocedure met vijf getuigen gehad. Dat is de eerste stap, en daar

De Maght-Aelbrecht

moet het college over beslissen, alvorens het naar de gemeenteraad gaat. Het is moeilijk daar een persoonlijk oordeel over te geven.

Mevrouw Veerle Heeren : Ik wilde niet op het dossier grondig ingaan. Dit is daar allemaal wel aan bod gekomen, maar het gaat erom dat 27 mensen daar gedurende 25 tot 26 uur over hebben vergaderd. Ze kunnen daarmee naar het Guinnessbook of Records gaan, want het was waarschijnlijk de langste gemeenteraadszitting ooit in Vlaanderen. Intussen loopt het strafrechtelijk onderzoek. Wat als daar een andere beslissing valt dan in de gemeenteraad ? Dat levert voor die mensen een enorm gewetensprobleem op. De twee staan eigenlijk haaks op elkaar.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, collega's, uit de inleiding van mevrouw Heeren mag alvast blijken dat de tuchtprocedure een ingewikkelde procedure is. Het is een zware dobber voor de gemeentebesturen, die daardoor soms ook aarzelen om ze te hanteren, ook als dat noodzakelijk is.

Bovendien kunnen de gevolgen van een tuchtstraf voor een personeelslid uiteraard zeer ernstig zijn, zeker wanneer wordt overwogen een personeelslid definitief uit de dienst te ontslaan. Het is dan ook evident dat de rechten van de verdediging maximaal moeten worden gewaarborgd. In veel gevallen wordt die verdediging waargenomen door een individueel raadsman, maar vaak ook door een raadsman aangeduid door een vakvereniging.

De vakverenigingen liggen ook mee aan de basis van akkoorden over de wijze waarop de tuchtprocedure moet worden gevoerd. Tuchtprocedures zijn delicaat en gevoelig voor alle partijen die erbij betrokken zijn. Er mag dan ook niet lichtvaardig mee worden omgesprongen.

Ik ben het eens met mevrouw Heeren dat de strafprocedure kan worden afgewacht, waarna de gemeenteraad de zaak kan afronden op grond van de vaststellingen uit de strafrechtelijke procedure. Daarbij moet echter ook worden gewezen op een aantal consequenties. Het bestuur verplichten te wachten op de definitieve afhandeling van een ingesteld strafrechtelijk onderzoek, lijkt me al te verregaand.

Strafrechtelijke procedures kunnen immers ongemeen lang aanslepen. Van langzaam meer wordt in die procedures ook niet meer gepraat over de feiten, maar over de vraag of de procedure wel juist is gevoerd. Daar zijn veel haken en ogen aan, zodat de uiteindelijke uitspraak zeer lang op zich laat wachten. Een veroordeling in eerste aanleg kan daarenboven aanleiding geven tot hoger beroep en eventueel tot cassatie, zodat al gauw een jaar of twee kan verlopen alvorens de gemeente de definitieve uitslag kent.

Het is dan ook de vraag of het in gevallen waarin men volstreekte zekerheid heeft over de schuld van de betrokkene of waarin de betrokkene de feiten waarvan hij wordt verdacht, toegeeft, zinvol is te wachten op de definitieve uitslag van het strafonderzoek. Eveneens kan de vraag gesteld worden of na een zo lange periode het opleggen van een straf of een andere beslissing van de gemeente nog wel opportuun is. Ook het nemen van een ordemaatregel, zoals de preventieve schorsing voor een lange periode, is niet altijd een goede oplossing.

Het komt derhalve de besturen toe om te oordelen of zij over voldoende elementen beschikken om een van hun personeelsleden te straffen zonder de uitslag van een strafrechtelijk onderzoek af te wachten. In dat geval staat mijns inziens niets een afhandeling van de tuchtprocedure in de weg, ook al is de lopende strafprocedure nog niet afgehandeld.

De rechtspraak van de Raad van State is op dit vlak heel duidelijk. Ze houdt in dat het de benoemende overheid is die ook het ontslag moet uitspreken. Ook in de arbeidswetgeving is dat trouwens het geval. Het lijkt me logisch dat iemand slechts kan worden ontslagen door de instantie die hem heeft aangesteld.

In het ontwerp van gemeentedecreet, goedgekeurd door de Vlaamse regering met het oog op het bekomen van het advies van de Raad van State, wordt bepaald dat de gemeentebestuur, de gemeentelijke auditor en de in het organogram voorziene diensthoofden aangesteld worden door de gemeenteraad. Het college van burgemeester en schepenen stelt de overige personeelsleden aan. Het kan de uitoefening van deze bevoegdheid toevertrouwen aan de gemeentebestuur. De toewijzing van de bevoegdheid tot aanstelling van de personeelsleden impliceert ook de toewijzing van de tuchtbevoegdheid. Indien met andere woorden het college van burgemeester en schepenen bijvoorbeeld een personeelslid heeft aangesteld en nadien de bevoegdheid tot aanstel-

Van Grembergen

ling van de personeelsleden delegeert aan de gemeentedirecteur, dan wordt deze laatste ook bevoegd voor het opleggen van tuchtstraffen. Dit is in overeenstemming met het arbeidsrecht, dat bepaalt dat wie aanstelt, ook ontslaat.

Dit betekent dat, wanneer het ontwerp van gemeentedecreet in zijn huidige vorm wordt goedgekeurd, de gemeenteraad nog slechts voor een beperkt aantal personeelsleden als tuchtoverheid zal optreden. Met de regeling die is opgenomen in de voorliggende tekst van het ontwerp van gemeentedecreet, wil de Vlaamse regering, in overeenstemming met de principes van het regeerakkoord, de procedures vereenvoudigen en zowel het college van burgemeester en schepenen als de gemeentedirecteur responsabiliseren.

De bevoegdheden van de gemeenteraad betreffen de belangrijke beslissingen met een bepalende invloed op het beleid. Deze ontlasting van de gemeenteraad betekent een belangrijke vereenvoudiging van de tuchtprocedure.

Het ontwerp van gemeentedecreet voorziet ook in de mogelijkheid voor de gemeenteraad om in zijn midden een tuchtcommissie op te richten die dan de bevoegdheid van de gemeenteraad in tuchtzaken zal uitoefenen. Het gaat hier om een mogelijkheid, en dus geen verplichting. Vooral voor kleinere besturen zal de oprichting van een dergelijke commissie niet altijd evident of wenselijk zijn, voor een grote stad is het dat wel. Het behoort tot de autonomie van de gemeenteraad een delegatie te geven om tot een eenvoudiger procedure te komen.

Met dit antwoord kom ik niet op het terrein van eventuele concrete problemen. Deze discussie is belangrijk omdat de procedure enerzijds het recht moet verzekeren van degene die gedaagd wordt, en anderzijds ook moet verzekeren dat er een uitspraak kan worden gedaan binnen een normaal tijdsbestek.

De voorzitter : Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb er uit begrepen dat, volgens de voorstellen die ter tafel liggen, het college voor bepaalde ambten de benoeming doet en uiteraard ook de tuchtoverheid is, en dat er een mogelijkheid is tot het oprichten van een tuchtraad. Het schepencollege vertegenwoordigt alleen een meerderheid in de gemeente. De tuchtprocedure is inderdaad een moeilijke aangelegenheid en

alle rechten moeten worden gegarandeerd, maar daarnaast moet er ook objectiviteit zijn. Als het college het alleen moet doen, dan zou dat wel eens tot heel andere uitslagen kunnen leiden. Ik spreek vanuit lokale ervaring. Ik ben dan ook opgetogen dat er een mogelijkheid komt om een tuchtraad op te richten.

Minister Paul Van Grembergen : Het ontwerp van gemeentedecreet houdt een belangrijke vereenvoudiging in, maar er is ook nog een tweede mogelijkheid, namelijk de beroepsprocedure, die altijd gewaarborgd is.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Veerle Heeren tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over de wachtlijsten in de sociale koopsector

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Heeren tot de heer Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over de wachtlijsten in de sociale koopsector.

Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, we hebben het in deze commissie al vaak gehad over wachtlijsten in de woonsector, maar meestal wordt daarbij gedacht aan de lange wachtlijsten – bijna 70.000 mensen – in de sociale huursector.

Er is echter ook zoiets als de sociale koopsector. Zonder afbreuk te willen doen aan het probleem van de lange wachtlijst in de sociale huursector, stel ik me ook vragen bij de spectaculaire stijging van de immobielieprijzen op de privé-markt en de prijzen van de bouwgronden. Door die stijgingen wordt niet alleen de druk op de sociale huursector nog verhoogd, maar ook die op de sociale koopsector. We beschikken echter niet over veel gegevens daarover. Vandaar mijn vragen.

Mijnheer de minister, hoeveel kandidaat-kopers voor een sociale koopwoning stonden op 1 januari 2003 ingeschreven bij de respectieve bouwmaatschappijen in Vlaanderen? Wat was het gemiddeld jaarlijks productievolume van de eigendomssector in zijn geheel? Welke wachttijd moeten mensen die zich inschrijven bij een socialekoopmaatschap-

Heeren

pij, doorlopen ? Voor de huursector weten we dat, al hangt het ook af van het soort woning. Voor de koopsector heb ik daar echter geen gegevens over. Blijkt uit de gegevens dat er regionale verschillen zijn, en is daar ook een verklaring voor ? Als er een wachtlijst is, hoe probeert u daar dan op te anticiperen ? Welke maatregelen zult u nemen ?

Uit uw beleidsbrief heb ik begrepen dat u overweegt een centraal wachtregister op te stellen. In de sociale huursector kan een kandidaat-huurder zich overal inschrijven, zonder dat het iets kost. Klopt dat daarvoor in de sociale koopsector een inschrijvingsgeld moet worden betaald ? Zo ja, hoeveel is dat dan ? Is er een gemiddelde voor bepaald, en zijn daar richtlijnen voor ? Is er in dat geval geen sprake van discriminatie ? Het zijn beide gesubsidieerde sectoren, en ook de mensen zien het onderscheid niet. Toch wordt er blijkbaar gemeten met twee maten en twee gewichten.

Overweegt u een centraal wachtregister aan te leggen voor de eigendomssector ? Welke initiatieven wenst u terzake te nemen in de komende maanden ?

De voorzitter : Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen : Mijnheer de voorzitter, collega's, het leuke aan dit soort vragen is dat we soms met praktische problemen worden geconfronteerd waar we voordien niet altijd weet van hadden.

Er is bij de VHM, de afdeling Woonbeleid of andere betrokken instanties, niet zoiets als een inventaris voorhanden. De koopsector is immers een geval apart. Vaak stellen mensen zich kandidaat voor bepaalde projecten.

Mevrouw Heeren, uw vraag om uitleg is op 2 december 2003 ingediend. Zoals gewoonlijk, heeft mijn kabinet ze een dag later ontvangen. Ik heb dit vrij korte tijdsbestek aangewend om de beschikbare gegevens zo goed mogelijk te inventariseren. De gegevens waarover ik momenteel nog niet beschik, zal ik u later bezorgen. Hoewel punctuele vragen als deze meestal in de vorm van een schriftelijke vraag worden gesteld, is dit punt ook vanuit beleidsmatig oogpunt interessant.

De meeste betrokkenen stellen zich kandidaat voor een koopwoning zodra ze zien dat ergens een project wordt opgestart of vernemen dat dit in de nabije toekomst zal gebeuren. Pas op dat ogenblik

beslissen ze zich hiervoor in te schrijven. Zoals ik daarnet al heb gezegd, beschik ik momenteel niet over een globaal overzicht van het aantal inschrijvingen. Om dit overzicht te krijgen, moeten we alle koopmaatschappijen om de nodige gegevens vragen.

Het aantal inschrijvingen voor een project is vaak verbonden met de zichtbaarheid ervan. De vaststelling dat een project vorm krijgt, zet mensen aan om zich over de mogelijkheden tot kandidaatstelling te informeren.

De prijsbepaling in de koopsector verloopt vaak op een vrij aparte manier. Meestal wordt de prijs pas definitief vastgelegd eenmaal de funderingswerken achter de rug zijn. De funderingswerken hebben immers een bepalende invloed op de prijs van een project. Hoewel de kwaliteit van de bouwgrond op voorhand door middel van sonderingswerken gedeeltelijk kan worden ingeschat, is het moeilijk de kostprijs van een bepaald project op voorhand vast te leggen.

Ik zal even een overzicht geven van het jaarlijks productievolume in de koopsector gedurende de voorbije vijf jaar. In 1998 ging het om 766 woningen. In 1999 steeg dit volume tot 893 woningen. In 2000 daalde het weer tot 620 woningen. In 2001 viel het terug tot 490 woningen. In 2002 steeg het weer tot 649 woningen. In totaal gaat het om 3.418 woningen. Het jaarlijks gemiddelde bedraagt 684 woningen.

De gevraagde informatie over de gemiddelde wachttermijnen kan ik vandaag niet geven. Zoals ik daarnet al heb verklaard, moet ik dit eerst aan de bouwmaatschappijen vragen. De VHM beschikt momenteel niet over deze informatie. Zodra ik over deze informatie beschik, zal ik ze aan mevrouw Heeren bezorgen.

Volgens de vigerende reglementaire bepalingen bedraagt het inschrijvingsgeld 25 euro. Eenmaal een kandidaat een woning is toegewezen, krijgt hij dit inschrijvingsgeld evenwel terugbetaald. De kostprijs van een inschrijving wordt, met andere woorden, volledig gerecupereerd.

Ik vind het inbouwen van een drempel op zich eigenlijk niet zo onverstandig. Zonder een dergelijke drempel zouden bepaalde mensen zich voor alles en nog wat inschrijven en zou de ernst van de kandidaturen niet altijd even duidelijk zijn. Het inschrijvingsgeld fungeert als een filter. Ernstige kandidaten zullen snel bereid zijn dit bedrag te betalen. Bovendien gaat het hier niet om verloren geld.

Keulen

Wie een woning toegewezen krijgt, krijgt zijn inschrijvingsgeld terug.

Wat het opstellen van een centrale wachtlijst betreft, zou ik in eerste instantie een inventaris van het aantal ingeschreven kandidaten willen opmaken. Deze informatie zou me helpen het beleid vorm te geven.

Ik zou tevens een centraal register van de lopende projecten willen opstellen. Dit zou de klantvriendelijkheid van het beleid ten goede komen. Een inwoner van Lanaken die de VHM zou vragen of hij zich kandidaat kan stellen voor een koopwoning in het Maasland of in Centraal-Limburg, zou immers onmiddellijk te horen krijgen of er in die streek projecten worden ontwikkeld of voorbereid. Die globale informatie zou de mensen in staat stellen de betrokken bouwmaatschappijen te contacteren en eventueel hun kandidatuur te stellen.

Op dit vlak wil ik zeker rekening houden met de overwegingen van mevrouw Heeren. Ik zal trachten deze voornemens ook in de praktijk te brengen. Ik zal een inventaris laten opmaken van het aantal ingeschreven kandidaten. Om de klantvriendelijkheid te verbeteren, zal ik de mensen de gelegenheid bieden om zich bij de VHM te informeren over alle lopende projecten en over de bouwmaatschappijen die ze moeten contacteren om zich eventueel te kunnen inschrijven.

In de Vlaamse begroting 2004 wordt het volume van de koopsector verhoogd. Voor 2003 was destijds 88.894.000 euro begroot. Voor 2004 stijgt dit bedrag tot 90.227.000 euro. Met dit geld financieren we het verschil tussen het aantrekken van kapitaal en het verstrekken van goedkope leningen. We proberen in voldoende fondsen te voorzien om de sector de kans te bieden op dit vlak zelf een dynamiek te ontwikkelen.

De voorzitter : Mijnheer de minister, ik weet dat de vraag om uitleg van mevrouw Heeren voornamelijk om statistische gegevens draait en dat dergelijke vragen meestal schriftelijk worden gesteld. Aangezien haar vraag om uitleg ook een politiek aspect bevat, hebben we evenwel besloten dit punt toch hier te agenderen.

Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren : Ik heb die informatie zelf nergens gevonden. Ik wil de minister niets ver-

wijten. Het verbaast me gewoon dat die cijfers niet voorhanden zijn.

Ik steek niet onder stoelen of banken dat ik de minister graag hoor verklaren dat de budgetten zijn verhoogd. Zijn voorgangers hebben dit trouwens ook gedaan. Ik ga er evenwel van uit dat budgetten op basis van een stijging van de vraag worden verhoogd. Een stijging van de vraag houdt in dat meer mensen zich kandidaat stellen. Het verbaast me dan ook dat niemand blijkt te weten hoeveel mensen zich in Vlaanderen kandidaat hebben gesteld om een sociale koopwoning te verwerven.

Zodra de leefbaarheid van onze wijken en het socialehuurbesluit ter sprake komen, schreeuwt iedereen moord en brand. Iedereen is van mening dat we ook koopwoningen nodig hebben om weer normale wijken te krijgen.

Een dergelijk beleid moet echter op cijfergegevens worden gebaseerd. Budgetten moeten worden verhoogd indien uit de data blijkt dat de bestaande budgetten niet volstaan. Ik vind het dan ook enigszins contradictorisch dat het budget van de koopsector wordt verhoogd. Bovendien dient dit geld enkel om leningen te financieren. Hieruit blijkt dat de vraag is gestegen.

Ik vind dat de vraag dringend moet worden geïnventariseerd. Aangezien het slechts om 25 maatschappijen gaat, zouden we dat bij manier van spreken zelf kunnen doen. Het zou een medewerker slechts twee dagen kosten om al die gegevens te verzamelen.

Voor Jan Modaal zou het centraal wachtregister een interessant gegeven vormen. Indien hij een 0800-lijn wil installeren, zal de minister die gegevens sowieso moeten verzamelen. Indien mensen telefonisch vragen of ze een woning kunnen kopen, moeten die gegevens onmiddellijk beschikbaar zijn.

Er wordt al jarenlang gepleit voor het oprichten van een wetenschappelijk steunpunt. Ik hoop dat de minister hier eindelijk werk van zal maken. Goede gegevens zijn essentieel voor het beleid. Het beleid moet op deze data worden afgestemd.

Hoewel ik maar al te goed besef dat de Vlaamse verkiezingen al binnen enkele maanden plaatsvinden, vind ik dat de betrokken overheden over deze gegevens zouden moeten beschikken.

Minister Marino Keulen : Mevrouw Heeren, wat uw analyse van de huidige situatie betreft, zijn we

Keulen

eigenlijk bondgenoten. Ik erken de nood aan betrouwbare data. Ik wil de klantvriendelijkheid van het beleid verbeteren. Ik heb de indruk dat die nood in het verleden nooit is gevoeld. Dit kan aan het projectgebonden karakter van een groot aantal initiatieven liggen. Mijns inziens, moeten we ons hier niet als tegenstrevers opstellen. De problemen die u aanhaalt, zijn problemen die ik zelf ook wil aanpakken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.34 uur.*
